USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Z. R.**, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Karlovo náměstí 18, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 8. 2023, č. j. 2 A 18/2023 - 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 21. 8. 2023 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), kterou se domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba, kterou žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2023, č. j. MV-77095-3/OAM-2023, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Přijímacího střediska cizinců Zastávka (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 3. 2023, č. j. CPR-7614-19/ČJ-2023-931200-SV. Posledně zmiňovaným rozhodnutím bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a byla stanovena doba, po kterou nelze stěžovateli umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 1 roku s tím, že tato doba počíná běžet až po vycestování stěžovatele z území členských států Evropské unie. Současně, nebude-li postupováno podle § 128 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, byla stěžovateli podle § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 118 odst. 3 téhož zákona stanovena lhůta k vycestování z území členských států Evropské unie do 30 dnů od okamžiku, kdy stěžovatel pozbude postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany a poté, co odpadne důvod znemožňující jeho vycestování po nabytí právní moci rozhodnutí o vyhoštění z území členských států Evropské unie.

[2] Stěžovatel podřadil důvody kasační stížnosti pod § 103 odst. 1 písm. a, b) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."). V kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že městský soud měl pro nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného a další vady řízení, které mohly mít vliv na jeho zákonnost, toto rozhodnutí zrušit. Dále uvedl, že z hlediska meritorního posouzení věci se městský soud v napadeném rozsudku nezabýval dostatečně konkrétní situací stěžovatele.

[3] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. platí, že *kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.*

[4] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., *nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[6] Nejvyšší správní soud upozorňuje, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (zde městského) soudu a důvody, které v ní lze s úspěchem uplatnit, se musí vztahovat právě k tomuto rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2004, č. j. 3 Azs 43/2003 - 48, anebo ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 - 47; rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). V minulosti Nejvyšší správní soud též dovodil, že *„aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána, a nikoli nějaký jiný akt (byť třeba i věcně souvisící nebo předcházející napadenému rozhodnutí krajského soudu."* (usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019 - 63, č. 4051/2020 Sb. NSS.).

[7] Stěžovatelem uvedené důvody (viz odst. [2] výše) nepovažoval Nejvyšší správní soud za natolik konkrétní, aby je bylo možné považovat za kasační námitky ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. vyzval proto podle § 106 odst. 3 s. ř. s. stěžovatele (prostřednictvím jeho zástupkyně) výrokem ad II. usnesení ze dne 30. 8. 2023, č. j. 3 Azs 199/2023 - 16, aby doplnil kasační stížnost o konkrétní důvody, pro které považuje rozhodnutí městského soudu za nezákonné, a tyto důvody skutkově a právně konkretizoval. Ke splnění této povinnosti mu v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s. stanovil lhůtu 1 měsíce od doručení usnesení. V usnesení stěžovatele rovněž poučil o následcích, které nastanou, nebudou-li nedostatky kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny.

[8] Usnesení ze dne 30. 8. 2023 bylo zástupkyni stěžovatele doručeno do její datové schránky dne 1. 9. 2023 (viz doručenka na č. l. 17 soudního spisu). Poslední den stanovené

lhůty tak připadl na pondělí 2. 10. 2023. Stěžovatel v této lhůtě (a ani později) na výzvu soudu nikterak nereagoval.

[9] Ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. představuje prvek zásady koncentrace řízení o kasační stížnosti. Marné uplynutí lhůty k doplnění obligatorních náležitostí kasační stížnosti má tedy za následek vznik jejího neodstranitelného nedostatku, s výjimkou případu, kdy soud rozhodne o prodloužení lhůty na základě žádosti stěžovatele, která je podána před jejím uplynutím.

[10] Ze shora uvedených skutečností je zřejmé, že kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, což brání jejímu věcnému projednání, a tato vada nebyla přes výzvu a poučení kasačního soudu předepsaným způsobem odstraněna. Nejvyšší správní soud proto ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[11] Pouze pro úplnost je vhodné dodat, že Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 30. 8. 2023 stěžovatele též vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení předmětného usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátce k jeho zastupování v řízení o kasační stížnosti (výrok ad I.). Přestože ani na tuto výzvu nebylo ze strany stěžovatele reagováno, v soudním spisu městského soudu (doručeném kasačnímu soudu dne 8. 9. 2023) je odpovídající plná moc založena.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh soudem odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. října 2023

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu